No. 87.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 23 Julij.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Journal de la Haye

geeft, in zijn N°. van 16, dezer, zijne lezers, op enige beschouwingen, overgenomen uit het *Journal de Francfort*, waarin te veel valsche logica voorkomt, en waarin, eene al te misselijke strekking doorstraalt, om er eenige teregtwijzingen noodzakelijk te maken.

Zoo als het zich van de *Absolutistische* en *Aristocratische* partijen deed verwachten, hebben zij een gretig gebruik gemaakt van de wanorder en de opgewondenheid, welke bij de laatste verkiezingen in Engeland hebben plaats gevonden, om het nadeelige en onraadzame van een meer uitgebreid kiesregt te betoogen, en hoog op te geven van de kuiperijen, de omkoopingen en de bloedige botsingen der partijen.

Allerzorgvuldigst heeft men zich gewacht, onder de aandacht der lezers te brengen, dat er bij deze verkiezing eene eigenlijke questie was over *levensvragen*, namelijk: of de massa des volks nog langer broodsgebrek zal lijden, ten gevolge der hooge graanprijzen uit het verbodsstelsel voortspruitende, en of de rijke grondbezitters, dien ten gevolge, nog bij voortduring de bestaande hooge huren van hunne pachters zullen kunnen bedingen, en met elk jaar grootere schatten zullen kunnen opeenhoopen; dan wel of eene mildere, meer menschlievende wetgeving, door de regering gewenscht, slechts matige regten op den invoer der granen leggende, spoedig overvloed van deze laatste in Engeland zou doen bestaan; daardoor de eerste levensbehoefte, het brood, voor de hongerige gemeente veel gemakkelijker verkrijgbaar stellen, — en daarentegen de rijke grondbezitters noodzaken zou, met wat minder hooge huren tevreden te zijn?

Deze gewigtige vragen, het hooge toppunt van ellende in vele der groote Engelsche fabrieksteden, onder de arbeidende klassen, ten gevolge van den hoogen prijs der noodzakelijke levensbehoeften bestaande; de reeds sinds jaren van vele zijden aangewende pogingen, om het lot des volks op dit punt te verbeteren; de spanning, welke door den gebleken goeden wil van het Ministerie eenerzijds, en de hardnekkige tegenkanting der *Torie's* anderzijds onvermijdelijk moest ontstaan, en die bij gelijken toestand als dien der Britsche bevolking, zelfs in de meest absolutistisch geregeerde landen bij *zulke* vraagpunten, niet zou hebben kunnen achterwege blijven; — dit alles heeft men natuurlijk niet dienstig geacht in aanmerking te nemen, evenmin als dat hier van eene proef tot omwenteling door legale middelen eenerzijds, en van de meest mogelijke krachtsinspanning om dezelve tegen te gaan, of te dempen anderzijds is geweest.

Had men *dit* toch herinnerd, dan zou het gedrag van de Britsche bevolking, van het groot aantal kiezers, welker belangen directelijk bij deze levensvragen betrokken waren, aan Europa als inderdaad nog voorbeeldig zijn toegeschenen; en men zou zich hebben afgevraagd: liep eene poging tot omwenteling, (omwenteling altans in een der gewigtigste takken der Engelsche staatshuishoudkunde; en — wat beoogt het volk toch steeds anders met omwentelingen; dan zich voortaan beter en goedkooper te kunnen voeden?) bij een krachtig verzet daartegen, wel immer, in eenig land, zóó ordelijk, zóó geregeld af? — Maar de publicisten, voorstander van het *absolutisme*, achten het in hun belang, maar stillekens over *die* omstandigheden heen te glijden en het te doen voorkomen, als ware hier eenvoudig van eene *gewone* verkiezing de rede, en niet van de beslissing van eigenlijke levensvragen voor het volk, van het fnuiken van de woekerzucht der rijken en magtigen, en den wanhopigen tegenstand door deze geboden.

Het volk zal nu waarschijnlijk het onderspit delven en zijn duur brood moeten *blyven* eten; dat is gebrek lijden, ten behoeve der rijke grondbezitters; maar is dit genoeg voor *Journalen de la Haye* en de *Francfort?* Neen, volstrekt niet: het volk is overwonnen, en nu is er *nog iets meer* uit te halen! Men kan er zelfs nog het kiesregt, aan een deel des volks verleend, bij verdacht maken en beweren: het volk moet niet *kunnen*, niet *mogen* kiezen; het laat zich omkoopen, zich verleiden: daarom is eene orde verkieslijk, bij welke men alles *voor*, doch niets *door* het volk verrigt. (*)

Welnu! in Nederland bestond langdurig zulk eene orde van zaken, waar het volk geen den minsten invloed op zijne belangen kon uitoefenen, maar men alles *voor*, doch niets *door* het volk wilde doen; en welke zegeningen zijn daarbij *voor* het land, *voor* het volk verworven?

De uiteenscheuring van eene schoon, door nijvere volken bewoond, koningrijk, en een verpletterde schuldenlast op het getrouw gebleven gedeelte; — waar men met niet minder volstaan kan, dan met 1/3 van het zuur verdiende loon des schamelen dagloomers, ten behoeve der schatkist. (†)

En wat deden de regeringen eertijds voor het Engelsche, voor het Fransche volk; toen deze laatste nog geene Parlementen, nog geen regt van verkiezing bezaten, en er gelegenheid bestond, om alles *voor* en niets *door* het volk te doen?

Believe men herinnere zich dit eens, en bewijze, dat het nu beter zijn zou, dan toen, konden de volken zelve geenen invloed op hunne belangen uitoefenen?

Men beroept zich op Duitschland, vraagt, of men daar de gruwelen der Engelsche *hustings*, of de eerzuchtige kuiperijen des Ministers *Thiers* verlangt?

Gewis niet; maar verlangt men die in Engeland of in Frankrijk? Evenmin.

De gruwelen der Engelsche *hustings* zijn niet het gevolg van het verlangen van de regering of het volk naar dezelve, ook niet van het meer uitgebreide *kiesregt*, maar van den nood, waarin men de mindere standen brengt en hardnekkig, in het belang der schatrijke landheeren, houden wil; en men lette er wel op, het is juist *het bestaan van dit kiesregt*, hetwelk tot hiertoe eenen algemeenen strijd op leven en dood der armen tegen de rijken heeft verhoed, om de zeer eenvoudige reden, dat *nu* het Engelsche volk weet en overtuigd is, dat het dit onheil gedeeltelijk aan *zichzelven*, te wijten heeft, en dat, wilde men de vijanden van verbetering bekampen, men niet de regering of enkele vermogende, en invloed hebbende individu's, maar de grootste helft der bevolking, door de *Torie's* opgeruimd, gewapend en aangevoerd, zou te bestrijden hebben: — eene overtuiging die men zonder verkiezingen niet zou *kunnen* bezitten.

En men beproeve het, in den tegenwoordigen tijd, in ieder ander land, *zonder* volksverkiezingen, eenen staat van zaken voor het talrijkste deel des volks te doen stand grijpen en voortduren, als in Engeland thans bestaat; en wachte dan af, of zulk een volk zich daaraan op den duur zal blijven onderwerpen, of het zich daarbij maar zóó geregeld zal gedragen als het Engelsche volk, met een liberaal verkiezingsstelsel begiftigd, in de laatste dagen, bij de beslissing van zulke gewigtige levensvragen voor hetzelve, gedaan heeft.

En de kuiperijen, zoo als men ze noemt, van den Minister THIERS, heeft het Fransche verkiezingsstelsel daaraan deel? «Hij bezat het vertrouwen der afgevaardigden «des volks», zegt men, zonder *dat* ware hij niet op het «kussen gekomen.» Doch hij behield dat vertrouwen *niet*, antwoorden wij, zoodra men oordeelde, dat hij niet in het belang des lands gehandeld had en nog wilde handelen.

Waren er echter geene door het volk verkozene afgevaardigden geweest, die het goedkeurden, dat de belooningen van dezen minister en zijne ambtgenooten door den Koning waren te keer gegaan, en hunne demissie ware verleend; waar is de zekerheid, dat de Koning, het gevoelen des volks niet kennende en daarin geene ondersteuning vindende, op zijne handelingen niet teruggekomen en door den invloed des heeren THIERS en zijne talrijke vrienden niet zou zijn overgehaald, om naar de denkbeelden en voorstellen van dezen te handelen? En wat dan?

En zou een liberaal verkiezingsstelsel oorzaak *kunnen* zijn van de kuiperijen der ministers? Goede Hemel! is men dan de kuiperijen van ministers en hovelingen, ten nadeele des volks, vergeten, onder de *absolute* monarchen van Frankrijk, Engeland, enz., en de bloedbaden en moordschavotten, die, wanneer de mate vol was, heinde en verre dood en verderf verspreid hebben?

Kan dit alles in vergelijking komen met hetgeen wij nu aan het, met een liberaal verkiezingsstelsel begiftigde, Britsche volk te verwijten heeft?

Maar niet *zulke* vragen doet zich het *Journal de Francfort*, of beantwoord in *dezen* geest die, welke het zelve gesteld heeft.

Op zijne vraag, of men de Engelsche *hustings* en de Fransche ministeriele kuiperijen in Duitschland verlangt, zegt dat blad:

«Het antwoord, dat men op deze vraag geven kan, «is: dat men dáár van al diegenen, welke eenig hoe ge«ring deel nemen aan de zaken der regering waarborgen «eischt, gegrond op hunne kennis, hunne regtschapenheid «en karakter.»

«Wij gelooven, te hebben aangetoond, dat deze vereisch«ten niet bestaan, noch bij de massa's, noch bij de *ge«lukskinderen*, (parvenu's) *van gisteren*.»

Alleen dus bij den adel, bij de oude aanzienlijke geslachten worden *kennis*, *regtschapenheid* en *karakter* aangetroffen?

Fraai inderdaad! en regt geschikt ter overneming in een half-ministerieel *Nederlandsch* dagblad!

Maar wat was het dan voor een man, die Beijersche minister, welke bij den Duitschen Bond tegen de vernietiging der Hanoversche grondwet en het daaraan verbondene meer liberaal verkiezingsstelsel, reclameerde, en tegen die willekeur maatregelen wilde genomen hebben?

En wat is de Koning van Pruissen voor een man, die Professoren opneemt en aanstelt, welke de vernietiging der vrijzinnige Hanoversche grondwet niet kunnende dragen, hunne leerstoelen verlieten en elders een heenkomen zochten; een Koning die blijkbaar van lieverlede zelf eenen vertegenwoordigenden regeringsvorm met daaraan verbondene volksverkiezingen voor zijne onderdanen voorbereidt?

En die Hanoversche Standen, welke zich de vernietiging der vorige grondwet niet willen laten welgevallen, omdat het volk daaronder zooveel *meer* invloed op zijne belangen kon uitoefenen, dan onder de nieuwe, welke men, hoe dan ook, heeft weten in werking te brengen?

En dan die 5 mogendheden, (waaronder *ook* Duitsche) in conferentie vereenigd, door welker invloed en medewerking Belgie, — hetwelk de beperktheid van het Nederlandsche verkiezingsstelsel onder zijne grieven telde, en naar eene aanmerkelijke uitbreiding van hetzelve stond, — een onafhankelijk bestaan ontving, en de Groote Heer zijne onderdanen met eene constitutie begiftigde?

En dan die vele beroemde Duitsche geleerden, welke in de laatste tijden over staats- en volkenregt schreven en de noodzakelijkheid, van den invloed der volken op hunne belangen, krachtdadig betoogden?

Waren dit allen, waren de Hanoversche Hoogleeraren zelven, mannen zonder kennis, zonder regtschapenheid, zonder karakter, dat zij aan de geheele vernietiging arbeidden van het reeds lang vermolmde beginsel, dat men alles *voor*, doch niets *door* het volk doen moet?

En de Koning van Hanover, die *dit* beginsel, met terzijdestelling van het door zijnen voorganger plegtig bezworene staatsverdrag, zoover mogelijk, in zijn rijk heeft willen toepassen, hoe staat hij in deze dagen bij alle mannen van *kennis*, *regtschapenheid* en *karakter* aangeteekend?

Zal het *Journal de la Haye* ons durven antwoorden: «als een man van een verlicht oordeel, van regtschapen«heid en karakter?» — Gewis! het zou dan alle achting voor zijne lezers moeten hebben uitgeschud!

En nu stappen wij van dit zamenweefsel van drogredenen en valsche beweringen af, met de betuiging echter van onze hooge bevreemding, dat de Redactie van het *Journal de la Haye*, bij de bekende vrijzinnige denkwijs van onzen Monarch, en bij de overtuiging, welke die Redactie moet bezitten, dat al wat in Nederland verlicht, liberaal en regtschapen denkt, er van gruwt, om de beschaafde natiën weder te zien terugtreden tot het versle-

(*) Zie het slot van het hier behandelde artikel in het Journal de la Haye.

(†) Zie Vlissingsche Courant van den 29 Dec. jl. No. 152.

tene beginsel: dat alles *voor* doch niets *door* het volk moet gedaan worden, — nogtans voor hare lezers beschouwingen opdischt, de strekking hebbende, om het heilrijke en wenschelijke van dat beginsel te betoogen en te verdedigen.

Zou het *Journal de la Haye* vrijmoedig genoeg zijn, om ook *deze* beschouwingen in zijne kolommen op te nemen? Wij kunnen het niet denken.

M . . . . den 16. Julij 1841.

Op een bestaand bezwaar, hetwelk slechts een gedeelte der natie, met uitzondering der overige inwoners des rijks, drukt, kan, onzes erachtens, niet dikwijls genoeg worden teruggekomen. "De Israëliten, gelijke lasten dragende, hebbende ook regtmatige aanspraak dat hunne geestelijken, even als die der andere belijdenissen, door het land bezoldigd worden." Art. 192 al. 2 der grondwet zegt: « Aan de leeraars, welke tot nog toe uit 's Lands kas geen of een niet toereikend tractement genieten, kan een tractement toegelegd of het bestaande vermeerderd worden." Wanneer men nu aanneemt dat voor al de Rabijnen slechts *f* 3400 jaarlijks toegestaan is, (zie *Vliss. Cour.* nº. 80,) dan zal men toch niet willen beweren dat dit een toereikend tractement is, noch kunnen gelooven, dat de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten pogingen aangewend heeft ter verkrijging van grondwettelijke gelijkheid, hetwelk wij daaruit moeten opmaken, dewijl het anders onbegrijpelijk is, dat het Gouvernement, welks doel en poging zich niet daar henen strekt om den eenen onderdaan boven den anderen te begunstigen, tot nog toe niet aan de regtmatigheid van dien wensch heeft voldaan, om daardoor voor te komen, dat de belijders der Israëlitische Godsdienst meer belastingen opbrengen dan de overige inwoners des rijks, door hunne Geestelijkheid zelfs te onderhouden, of bij gebrek aan de noodige middelen er van verstoken te zijn. *f* 3400 voor al de Rabijnen!! Zeelands hoofdstad, eene bevolking van ruim 13.000 zielen, heeft alleen:

7 Hervormde Predikanten *f* 1700 . .	*f* 11.900
1 Waalsch Predikant	» 1.200
1 Luthersch Idem	« 1.000
1 Doopsgezind Idem	« 1.000
1 Engelsch Idem voor Vliss. en Midd.	« 1.000
1 Pastoor, tractement mij onbekend.	
1 Capellaan «	
	f 16.100

Hoe ongeloofelijk ook: de Israëliten, binnen dezelfde Hoofdplaats, niets, volstrekt niets. Vere, eene bevolking van 700 zielen heeft:

1 Hervormde Predikant	*f* 1200
1 Capellaan	« 800

Wanneer men nu deze verbazende som, voor de geestelijkheid van slechts eene stad, in aanmerking neemt en vergelijkt bij het weinigje of niets voor de Israëlitische geestelijkheid bestemd, en de niet-Israëliet verwonderd hoort vragen: waarvan daan deze stiefmoederlijke behandeling; is het Gouvernement wel genoegzaam ingelicht van de ongelijkmatige bedeeling en regtstoekenning bij Art. 192 al. 2 der grondwet bepaald? Er bestaat immers eene Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten? Dan is het antwoord: Ja, wij hebben eene Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten!!! ex nihilo nihil fit. Maar er is een Seminarium daargesteld; heerlijke inrigting! om, wanneer de geest verzadigd is van kundigheden, het ligchaam door gebrek aan voedsel te doen omkomen.

Het is verwonderlijk dat de dagbladen, en wel met name het *Handelsblad* en de *Arnhemsche Courant*, welke zich, steunende op het getal hunner lezers, als de tolken van de Nederlandsche natie beschouwen, en hunne kolommen met constitutionele vrijheid en gelijkheid vullen, ook niet dit onderwerp in behandeling nemen; of is het mogelijk aan bekrompenheid van denkwijze of aan eigenbelang toe te schrijven, dat zij verzuimen hunne aandacht er aan te wijden.

Zeelands Hoofdplaats zal ook eerlang het geluk en genoegen genieten, onzen beminden en geëerbiedigden Koning binnen deszelfs muren te zien, zoodat wij den wensch koesteren, dat Parnassijns der Hoofd-Sijnagoge te Middelburg, ditmaal de audientie, die Z. M. zekerlijk als naar gebruik verleenen zal, afgescheiden van die der andere gezindheden, bezoeken zullen (hetwelk altijd dienstig ware, indien wij niet onze belangen willen verzuimen), om alsdan met noodige eerbied, doch met kracht, het bestaande bezwaar den beminden Koning te doen kennen: Dit zal geene onverdraagzaamheid doen veronderstellen, terwijl het niet van de Hervormde Predikanten te vergen is, dat zij over dit onderwerp in hunne aanspraak tot den Koning iets inlasschen, hetwelk zij dan ook trouwens niet doen zullen.

DIXI.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 16. Julij. Men meldt uit Berlijn dd. 13 Julij: De Koningsberger Courant deelt, uit Franburg van den 7., de tijding mede der op dien dag, des morgens vroeg, nabij gemelde stad ten uitvoer gebragte doodstraf. Nadat het vreesselijke, door twee regtbanken uitgesproken vonnis, radbraak van onderen op, door den Koning bekrachtigd was, werd de veroordeelde, de kleedermakers-gezel *Rudolph Kuhnapfel*, die zich aanvankelijk in de gevangenis vrij stug en ligtzinnig gedragen had doch bij het naderen van zijn sterfuur eenigzins van handelwijs veranderd was, omstreeks 6 ure naar het schavot gevoerd, in den omtrek van hetwelk uit alle oorden des lands zich eene volksmenigte verzameld had, die op meer dan tienduizend menschen geschat wordt. Men maakt ook hier weder de treurige opmerking, dat de grootste helft dier kijklustige menigte uit vrouwen bestond. Nadat *Kuhnapfel* op het schavot zelf nog tweemaal, voor en na de voorlezing van zijn vonnis, een gebed verrigt had, is het oordeel aan hem voltrokken en het zaamgestroomde volk heeft rustig en (zegt het berigt) blijkbaar diep aangedaan, de regtplaats verlaten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17. Julij. Uit Toulon deelt men het verhaal mede van de dapperheid van den Arabier *Boud-Jama*, die bij Oran is gevangen gemaakt. Hij had zich in eene hinderlaag gelegd en was met een geweer, een pistool en een dolk gewapend. Drie Fransche officieren ziende voorbij komen, schiet hij er een met zijn geweer dood, vliegt uit zijne hinderlaag, en doodt den tweeden officier; hij wil daarop zijn dolk in de borst van den derden stooten, doch deze voorkomt hem, brengt hem een sabelhouw toe, en neemt hem gevangen.

— Het volgende zijn eenige briefberigten tot de Toulouzer omstandigheden betrekkelijk:

« Men beweert, dat de Hertog *van Orleans* had aangeboden, zich in persoon naar Toulouze te begeven, doch dat zijn aanbod afgewezen is, uit vrees van hem tegen over de bevolking, die in de laatste depeches als zeer verbitterd wordt afgeschilderd, in ongelegenheid te brengen; maar men voegt er bij, dat de kroonprins naar die stad gezonden zal worden, zoodra de kalmte er hersteld zal zijn, ten einde alsdan, zoo mogelijk, de opgewondenheid der inwoners volkomen neer te zetten."

« Een opper-officier is heden morgen als koerier van het ministerie van oorlog vertrokken, den weg nemende naar Montauban."

« De Heer *Mahul* is te Parijs aangekomen en heden morgen door de Heeren *Duchatel* en *Guizot* ontvangen. Hij is bij de drie uren met die twee ministers in gesprek gebleven, die zich vervolgens onverwijld bij den Koning begeven hebben"

« Eene menigte policie-agenten zijn sedert eenige dagen op reis gegaan, niet alleen naar Toulouze, maar ook naar een groot aantal andere steden van het zuiden."

— De Fransche paketboot uit de Levant, welke den 12n te Marseille is aangekomen, heeft er berigten van Constantinopel en van Alexandrie aangebragt, tot den 27 Junij. *Saib-Muhib*-Effendi, de Turksche afgevaardigde, was den 26n, aan boord der Egijptische stoomboot den *Nyl*, van Alexandrie vertrokken, om naar Constantinopel terug te keeren; hij voer met zich zes millioenen piasters, welke *Mehemed*-Ali hem ter hand gesteld heeft, als vooruitbetaling op de schatting, welker bedrag, zegt men, nader op vijf en twintig millioenen piasters zal worden. — Luidens de tijdingen uit Constantinopel, zijn de zaken op Kandia in denzelfden toestand; drie oorlogschepen, (een fregat, eene korvet en een brik) waren den 24n van Constantinopel vertrokken, om zich bij de scheeps-divisie onder bevel van *Tahir*-Pacha te voegen, aan wien de regering ook, op zijn verzoek, geld heeft doen toekomen. Men verzekert, dat de Kretenzers zeventien zware koopvaardijschepen hebben doen aankoopen, welke zij thans ten oorlog doen uitrusten, op gelijke wijs als de Grieken zulks tijdens de omwenteling gedaan hebben, en dat zij daarenboven twee branders gereed maakten. — van Malta wordt, in dato 5 Julij, geschreven, dat de Engelsche schepen *Rodney*, *Vanguard*, *Calcutta* en *Cambridge*, den 4n naar de Levant onder zeil gegaan zijn. *De Ganges* was dien zelfden dag naar Mahon vertrokken.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 17. Julij. Naar men verneemt, is dezer dagen door Z. M. de organisatie vastgesteld van het algemeen Depot der Landmagt Nº. 33. zoodat nu de geheele organisatie des legers kan gezegd worden geregeld te zijn. De divisiën van het algemeen Depot blijven (zoo als vroeger in driën verdeeld, daarvan zal de 1e divisie en hoofdadministratie van hetzelve onder bevel van den Kolonel *Dittlinger* te Harderwijk blijven garnizoen houden; de 2e divisie, onder bevel van den Luitenant Kolonel *Gall*, van Hellevoetsluis naar Naarden vertrekken, en de 3e divisie, gekommandeerd door den Majoor *Enderlein* aan den Helder gevestigd blijven; de inrigtingen der Divisie blijven op den vorigen voet, met deze verandering, dat de strafcursus in 2 klassen, zal verdeeld worden, zoodat namelijk diegene, welke bij de 3e divisie van het corps zich goed gedragen, naar de 2e divisie zullen worden gezonden, tot volbrenging hunner verderen proeftijd, en die der 2e divisie, welker gedrag steeds strafbaar blijft, bij de 3e divisie zullen worden overgeplaatst.

ROTTERDAM, den 19. Julij. Gisteren morgen heeft alhier een treurig ongeluk plaats gehad. De ketel der sedert eenigen tijd tusschen deze stad en Gouda varende stoomboot is namelijk, terwijl die boot gereed lag om ten negen ure van het Oude Hoofd af te varen, gesprongen, met dat gevolg, dat niet alleen het schterdek en paviljoen geheel vernield zijn, maar dat de conducteur, de hofmeester en een der passagiers meer of min zware wonden hebben bekomen, en de conducteur reeds ten elf ure in het gasthuis is overleden.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 Julij. Sedert den 17 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Maria, J. F. Ferken, Hormerzeel, haver; Balden, A. Bris, Riga, balken; Antje, H. W. Laarman, Hoekseel, haver; Anna Sophia, Bergen, stokvisch; The Champion, H. Warren, Charlostown, katoen; Dei Gloria, D. Niemann, Riga, houtwaren; Princess Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Ernst August, G. H. Kramer, Riga, hennipzaad; Allioth, J. Simson, Cowes, suiker; l'Esperance, A. van Geijt, Londen, stukgoederen; Sea Nimph, M. Colgin, Rio Janeiro, koffij; Georgine, H. C. Andersen, Begensee, haver en garst; Hernosand, C. A. Ahlhom, Marseille, stukgoederen; The Dawn, J. Lovett, Manthanzas, suiker; The Hebro, J. B. Carr, Havre de Grace, katoen; the Arab, W. Crosbij, Havanna, suiker; Keren Hinskeldig, P. Lauritsen, Denemarken, haver.

Voor Brussel bestemd:

De Jonge Johanna, R. J. Neven, Narva, houtwaren.

Voor Gend bestemd:

Virginia, W. Sinclair, Manthanzas, suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Ludd, P. J. Gress, schors, Dublin; Le Sans Repos, A. Sahlfeld, schors, Liverpool; Mathilda, J. Michaelsen, schors, Liverpool; The Soho, T. Jackson, stukgoederen en passagiers; St. Laurent, F. Bunker, ballast, New-York; Konningshergen, J. Nielsen, ballast, Arensthal; Frofortheden, D. J. Bagen, ballast, ayontnur; Princess Victoria, T. Jackson, stukgoederen en passagiers, Londen.

Van Gend gezeild:

Hiram, C. Wording, ballast, Koppdnhage.

Van Vlissingen gezeild:

The Harvest, C. Mitcheson, ballast, Sunderland.

MIDDELBURG, den 21. Julij. Heden is van de reede van Vere naar zee gezeild, het Noordsche barkschip *Sorgkummeren* Kapitein *H. B. Elligers*, naar Drammen in Noorwegen met ballast.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.